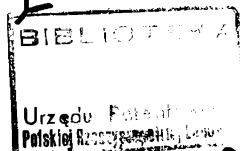

18 maja 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

C06c, 9/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

78e, 21

No 1442.

Kl. 78 ~~00~~

Actien-Gesellschaft Dynamit Nobel,
Wiedeń (Austria).

Nabój do rozsadzania skroplonym powietrzem, skroplonym tlenem lub t. p. środkami.

Zgłoszono: 18 czerwca 1920 r.

Udzielono: 22 stycznia 1925 r.

Pierwszeństwo: 10 marca 1915 r. (Austria).

Materiały wybuchowe, składające się z mieszaniny skroplonego tlenu wzgl. skroplonego powietrza i substancyj utleniających wzgl. palnych (węgiel drzewny, korkowy, sadze, siarka, nafta, parafina i t. p.) są już znane. Dotychczas napełniana utlenialną częścią składową materiału wybuchowego w sproszkowanym stanie osobne naboje i napajano powietrzem skroplonym. Naboje sporządzano przedtem z tektury, drzewa, metalu, ziemi krzemionkowej i t. p., podczas gdy obecnie używa się także woreczków płóciennych, jako naboi na substancję utlenialną. W myśl wynalazku staje się używanie naboi na substancję utlenialną przez to zbędnem, że się samą substancję utlenialną materiału wybuchowego przyprowadza do stanu stałego i porowatego, poczem napaja się ją bezpośrednio skroplonym gazem. Wskutek wielkiej powierzchni wzgl. objętości takich naboi i porowatości, o-

siągającej przy ich sporządzaniu, można związać wielką ilość skroplonego gazu. Przy sporządzaniu takich naboi np. z węgla drzewnego, korkowego, retortowego, sadzy lub t. p., w danym razie z domieszką dodatków do materiału wybuchowego, używając stosownego spoiwa z utlenialnej substancji (jak smoła lub t. p.) i susząc lub wypalając je, poleca się w celu zwiększenia porowatości dodać gazujących substancyj organicznych lub nieorganicznych, któreby podczas procesu suszenia wzgl. wypalania gazowały, nie tworząc albo żadnych pozostałości, albo tylko utlenialne i wywoływały przez to porowatość, prócz tego dawałyby możliwość regulowania stopnia porowatości i zależnej od niego zdolności przyjmowania skroplonego gazu.

Naboje w myśl wynalazku można sporządzać w kształcie pełnych lub wydrążonych walców, albo też nadać im inny stosowny

kształt, a w celu zwolnienia parowania z wnętrza nazewnątrz można nadać im we wnętrzu większość porowatość rż z zewnątrz.

Naboje opatrzyć można także otworami do umieszczania środków zapalnych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Nabój do rozsadzania skroplonem powietrzem, tlenem lub t. p. środkami, tem znamieny, że składa się z przyprowadzonej do stanu stałego i porowatego palnej substancji samego materiału wybuchowego z domieszką dodatków, w celu regulowania zdolności utlenialnej substancji do przyjmowania skroplonego gazu.

2. Nabój według zastrz. 1, tem znamieny, że jego porowatość jest w obrębie przekroju poprzecznego zmienna, aby można było przez zmianę porowatości regulować parowanie skroplonego gazu.

3. Sposób sporządzania naboju według zastrz. 1 lub 2, tem znamieny, że z palnej substancji materiału wybuchowego i stosownego spoiwa z utlenialnej substancji zarabia się masę z domieszką substancji gazującej, która podczas następującego po sformowaniu suszenia lub wypalania gazuje i wskutek tego wywołuje porowatość.

Actien-Gesellschaft Dynamit Nobel.

Zastępca: Juljan Schek,
adwokat.